

Ved indtrædende Ledighed i Højesteret drages imidlertid Omsorg for Beskikkelse af et Medlem, som er særlig kyndigt i islandsk Ret og kendt med islandske Forhold — samt endelig Handelsflaget udadtil“. I § 9 bestemmes der saa, at efter 25 Aars Forløb fra denne Lovs Ikrafttræden kunne saavel Rigsdagen som Altinget forlange Revision af samme. Fører Revision ikke til fornyet Overenskomst inden Udløbet af 3 Aar fra Revisionsforlængens Fræmsættelse, kan Forlangende om ny Revision paa samme Maade fremsættes efter 5 Aar fra nævnte Tidsfrists Udløb. Lykkes det da ikke at opnaa Enighed mellem de respektive Lovgivningsmagter i Løbet af 2 Aar efter Revisionsforlængens fornyede Fræmsættelse, bestemmer Kongen, efter Indstilling i saa Henseende fra Rigsdag eller Alting, at Fællesskabet med Hensyn til de i § 3 under Punkt 4, 5, 6, 7 og 8 nævnte Fællesanliggender — altsaa Hævdelsen af Undersaatternes Fiskerirettigheder, Indfødsretten, Møntvæsenet, Højesteret og Handelsflaget udadtil — med 2 Aars Varsel skal være helt eller delvis ophævet.

Endvidere have vi som Hovedbestemmelse i § 5, at „Danske og Islændere paa Island og Islændere og Danske i Danmark skulle i alle Henseender nyde lige Ret“, og endelig Bestemmelsen i § 8: „Opstaar Tvist om, hvorvidt et Anliggende er fælles eller ikke, skal den først forsøges bilagt ved Forhandling mellem de to Landes Regeringer. Lykkes det ikke, underkastes Tvisten et Nævns endelige Afgørelse. Dette Nævn bestaar af 2 af Rigsdagen (1 af hvert Ting) og 2 af Altinget udpegede og af Kongen udnævnte Mænd, som selv vælge en Opmand. Opnaas ikke Enighed om Valget af en saadan, indtræder Højesterets Justitiarius som Opmand“. Det finansielle Mellemværende mellem Danmark og Island afgøres endelig ved en Udbetaling en Gang for alle fra den danske Statskasse til Islands Landkasse paa 1,500,000 Kroner.

Man ønskede i Kommissionen ikke at komme ind paa nogen nærmere Drøftelse af de historiske og statsretlige Betragtninger, der var opstillede fra islandsk Side, men var enig om at lade hver Part beholde sin Mening, medens alle Betragtninger samledes om at opstille Lovregler om det statsretlige Forhold mellem Island og Danmark, som kunde sikre de to Landes fortsatte Samliv under saa gode og betryggende Former som muligt og imødekomme det islandske Folks Krav om

national og politisk Selvstændighed i saa vidt Omfang, som det var foreneligt med den Rigsenhed, der i det kongelige Kommissorium var fastslaaet som det ufravigelige Grundlag. Vi mene fra dansk Side i saa Henseende at have strakt os saa vidt som overhovedet muligt, thi naar Fællesskabet indskrænkes til Kongehus, udenrigske Anliggender og Forsvarsvæsen samt Bestemmelsen om, at Danske og Islændere paa Island og Islændere og Danske i Danmark skulle i alle Henseender nyde lige Ret, tror jeg ikke, det vil være muligt at indskrænke det yderligere. Vi have for at sikre os et godt og venskabeligt Forhold for Fremtiden mellem de to Folk og for i videste Maal at vise vor Agtelse for Islændernes nationale Selvstændighedsfølelse ikke villet tinge om vore Indrømmelser, men vi ere allerede paa dette Forhandlingernes Stadium gaaede til den yderste Grænse for disse. Mange her i Danmark finde jo, at vi have strakt os for vidt, navnlig hvad Punktet om den fælles Infødsrets Opsigelighed angaar, men Regeringen er beredt til for sit Vedkommende at fastholde det ved Kommissionsforslaget givne Tilsagn fuldt ud, og jeg tænker, at alle Rigsdagens Partier, som ved deres Tillidsmænd have deltaget i Forslagets Udarbejdelse, ville gøre det samme. Men paa den anden Side er det rigtigst allerede nu at betone, at man fra islandsk Side ikke kan gøre sig noget Haab om at opnaa yderligere Indskrænkning af Fællesskabet eller i det hele af Forslagets væsentligere Realitet. Jeg kan, trods det, at de sidst afholdte Altingsvalg ikke synes at give de bedste Varsler for Kommissionsforslagets Gennemførelse, ikke opgive Haabet om, at man paa Island, naar Afgørelsens Stund er inde, dog vil forstaa, hvilket stort og rundeligt Tilbud det er, som her gøres fra dansk Side, og at man vil modtage det i samme Aand som den, i hvilken det er givet. Sker det, vil det islandske Folk med fuld Kraft kunne vende sig mod de store, indre Opgaver af økonomisk og kulturel Natur, som ligge for det, og de to beslægtede og nær forbundne Folk kunne se et lykkeligt og for dem begge frugtbringende Samliv i Møde.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Derefter har Justitsministeren Ordet for at fremsætte de to i Mødet i Lørdags anmeldte Lovforslag.